

[Bording.]

duktion. Det vil ogsaa, saa snart man faar en lille Fremgang i Arealerne, betyde en Fordel for Statskassen, fordi de Præmier, man efter Ændringsforslaget betaler, fuldt ud vil kunne dækkes ved det Overskud, som kommer ind ved, at dette Kvantum kan eksporteres med Fortjeneste.

Jeg skal villigt indrømme, at det er maaske for sent nu, det kan godt være — i den Henseende tør jeg ikke garantere det allerfjerneste —, men jeg vil heroverfor sige, som det er nævnt før, at det kan ikke være Rigsdagens, det kan ikke være Folketingets Ansvar. Folketinget har kun haft Sagen til Behandling et Par Dage, og den var i Forvejen ganske uoplyst. Hvis den havde været saa veloplyst, som den burde have været, havde den naturligvis været lettere for Udvalget at gaa til, men saadan som Sagen forelaa for os, kan intet Menneske rette Bebrejdelse mod os. Jeg vil haabe, at det ikke er for sent, for vi har alle Interesse i Sagen, af Hensyn til Statens Ækonomi, af Hensyn til vor egen Forsyning og ogsaa af Hensyn til den for vort Land saa betydningsfulde Indførsel af livsvigtige Varer, som vi gennem saadan Eksport kan faa. Derfor vil jeg haabe, at det ikke er for sent, men at der maa kunne opnaas noget ved den her foreslaaede Præmiering. Men er det for sent, saa koster det ikke Staten en Øre, og derfor sker der ikke noget galt ved, at man stemmer for Ændringsforslaget; tværtimod bidrager man derigennem til, at den Mulighed for en større Produktion, som vi alle ønsker, kan komme til at foreligge.

De Ændringsforslag, som er stillet af Danmarks kommunistiske Parti, gaar ud paa dels en Nedsættelse af Sukkerfabrikkernes Udbytte til 2 pCt. og dels en Henstilling til Handelsministeren om inden Efteraaret at fremsætte Forslag om Statens Overtagelse af Sukkerfabrikkerne.

Saadan som det foreligger oplyst for os med Hensyn til Sukkerfabrikkernes Udbytte, kan jeg ikke se rettere, end at det er fuldkommen forsvarligt og rigtigt, at dette Udbytte nedsættes, og jeg vil gerne paa mit Partis Vegne rette den Henstilling til Handelsministeren, at han faar undersøgt Mulighederne herfor. Jeg tror imidlertid ikke, at nogen inden for mit Parti, med de utilstrækkelige Oplysninger, der er forelagt os, og med den korte Tid, der har været til Raadighed, tør staa op her og foreslaa, at man nedsætter Udbyttet til 2 pCt., uden at Sagen er blevet undersøgt nøjere, saaledes at man kan vurdere det rimelige eller ikke-rimelige i en saadan Fremgangsmaade. Imid-

lertid staa det for mig saadan, at det absolut er berettiget, at Udbyttet nedsættes, og vi vil derfor meget henstille til Handelsministeren at undersøge dette Spørgsmaal, ogsaa under Hensyn til Renteniveauets Nedgang — saa godt som alle andre Rentenydere faar jo nu mindre for deres Penge end tidligere. Der er derfor fuld Begrundelse for at rette en saadan Henstilling til Handelsministeren, men vi kan, som sagt, ikke paa Grundlag af de Oplysninger, der foreligger, og med den korte Tid, der har været til Raadighed, paa staaende Fod tage Stilling til et saadant Spørgsmaal og sige, at nu skal Udbyttet nedsættes til 2 pCt.

Hvad angaar Kravet om, at Fabrikerne skal overgaa til Staten, er dette jo et Spørgsmaal, der interesserer mit Parti overordentlig stærkt, og vi vil meget gerne være med til at faa et saadant Krav gennemført. Men jeg tror jo nok, man maa overveje, paa hvilken Maade det skal ske; om Sagen kan tages ud alene og løses, eller man maa have den løst paa et bredere Grundlag, det tør jeg ikke sige noget om. Men hvad der for mig er det afgørende, er navnlig dette, at jeg har ikke den fornødne Tillid til Partiet Venstre, saa jeg tør overlade en saa vigtig Opgaves Løsning til dette Parti. Specielt efter den Maade, hvorpaa Handelsministeren har fremsat Lovforslaget om Sukkerordningen, og ikke mindst den Behandling, man i Handelsministeriet har givet Problemet Sukkersaften, kan man ikke vente, vi skal have en saadan Tiltro til Handelsministeren, at vi vil overlade ham den Opgave at komme med et saadant Forslag. Vi maa vente til bedre Tider, og her tænker jeg naturligvis paa bedre politiske Tider.

Vi opfordrer altsaa den højtærede Handelsminister til at undersøge Spørgsmaalet, om ikke Sukkerfabrikkernes Fortjeneste er for stor, om ikke de 6—7½ pCt. er en Urimelighed, om ikke der er Mulighed for et betydeligt lavere Udbytte, og vi er, som sagt, stærkt interesseret i Spørgsmaalet om Statens Overtagelse af disse Fabrikker. Men vi tiltror ikke Venstre, specielt ikke Handelsministeren, Evne til at løse en saa vigtig Opgave.

Vi vil derfor, som sagt, ikke stemme imod et Forslag, der har vor store Interesse, men vi kan heller ikke stemme for det, fordi vi ikke er sikre paa, at det er rigtigt overvejet, rigtigt undersøgt og vil blive rigtigt gennemført.

Det er de Bemærkninger, jeg har at gøre til de stillede Ændringsforslag, og jeg vil slutte med at sige, at naar Lovforslaget kommer til tredje Behandling, vil vi natur-